

Voor de literatuurgegevens van de in de tekst behandelde verbindingen wordt verwezen naar onderstaande handboeken:

- Miller, M.W. (1961). The Pfizer Handbook of Microbial Metabolites. - McGraw-Hill Book Company, New York.
- Shibata, S., Natori, S. en Udagawa, S. (1964). List of Fungal Products. - Charles C. Thomas, Springfield, Illinois.
- Thomson, R.H. (1971). Naturally occurring quinones, 2e druk. - Academic Press, London.
- Turner, W.B. (1971). Fungal Metabolites. - Academic Press, London.

GANODERMA RESINACEUM

Tj. de Cock Buning

Dirk de Raetlaan 42
Wassenaar

In Coolia deel 17 nr. 1 van januari 1974 beschreef ik vondsten van *Ganoderma pfeifferi* en *Ganoderma lucidum*. Op dit artikel reageerde Dr.H. Jahn, bekend door zijn tijdschrift "Westfälische Pilzbriefe", met het verzoek om hem een deel van het ekssiccaat toe te zenden. Ik stuurde hem van beide een stuk alsmede enkele kleurenfoto's. Uit zijn antwoord bleek, dat de als *G. lucidum* gedetermineerde fungus *G. resinaceum* Boud. moet heten, een correctie, die ik hierbij gaarne doorgeef.

Het betreffende eksemplaar voldeed makroskopisch aanmerkelijk beter aan de beschrijving van *G. lucidum* dan aan die van *G. resinaceum*. Het had bijvoorbeeld een prachtige glanzende laklaag om de korte steel. Maar een beslissende faktor in de determinatie blijkt de meer of mindere fijnheid van de sporenornamentatie te zijn. Om dit verschil op te merken moet men dan wel in de gelegenheid zijn om de sporen van beide soorten te vergelijken. Het komt niet zo vaak voor, dat één bepaald kenmerk van doorslaggevende betekenis is en daarom laat ik dan ook graag de brief van Dr. Jahn hier vertaald in ekstenso volgen.

"Ik dank U voor de toezending van het ekssiccaat van Uw *Ganoderma* met bruine trama. Ik moet toegeven, dat het er als *G. lucidum*

dum uitziet (in het bijzonder op de foto), maar het heeft de zeer typische fijnwrattige sporen van *Ganoderma resinaceum*. R.L. Steyaert (2), de Belgische *Ganoderma*-specialist, was de eerste, die het verschil opmerkte in de sporen van -wat hij toen dacht- twee vormen van *G. lucidum*. Ik zag, toen ik mijn exemplaren nakeek, dat alle *G. lucidum* onder zijn vorm II vielen en dat, wat ik als *G. resinaceum* had gedetermineerd, tot de vorm I behoorde (met fijnwrattige sporen). Daarna heeft ook hij dit onderkend (3). Ik heb de heren Kotlába en Pouzar in Praag verzocht alle exemplaren van het herbarium aldaar na te zien en zij bevestigden, dat het verschil in sporenornamentatie het veiligste (mogelijk enige) mikroskopische verschil tussen de twee soorten is. Dit werd kort geleden ook door Pegler en Young bevestigd (1).

Intussen heb ik nog een ander verschil ontdekt. Wanneer met een scheermes een stukje van de laklaag van de hoed wordt afgeschraapt, is dit duidelijk geel gekleurd (zoals bij *G. pfeifferi*, maar bij *G. lucidum* heeft het afschraapsel geen kleur (witachtig of vuilwit). De kleur van het trama is ook een goed kenmerk, tenminste meestal! Het fragment van de *G. pfeifferi*, dat U stuurde, is zeer typisch voor die soort.

Ik voeg hierbij een fragment van *G. lucidum* voor Uw verzameling.

Waarschijnlijk is *G. resinaceum* in Nederland een zeer zeldzame soort, maar minstens twee kollekties zijn bekend: 1) Boekelo, Overijssel, op oude levende *Quercus*, leg. G.H. Jonker, 31. VIII. 1969. 2) Langbroek, z.w. van Utrecht, op levende eik, VIII. 1969, leg. G.S. de Hoog (fragmenten van beide zijn in mijn herbarium). Er zijn slechts een paar vondsten uit Noord-Duitsland bekend, één daarvan in de stad Bremen."

Aldus de brief van Dr. Jahn.

Literatuur:

1. Pegler, D.N. & Young, T.W.K. (1973). Basidiospore form in the British species of *Ganoderma* Karst. - Kew Bulletin 28: 351-364.
2. Steyaert, R.L. (1967). Considérations générales sur le genre *Ganoderma* et plus spécialement sur les espèces européennes. - Bulletin de la Société royale de Botanique de Belgique 100: 189-211.
3. Steyaert, R.L. (1972). Species of *Ganoderma* and related genera, mainly of the Bogor and Leiden herbaria. - Persoonia 7: 55-118.